

UPOKOJENEC

Glasilo izdaja: DU Lovrenc na Pohorju

Letnik: 7

Številka: 1

Lovrenc, december 1999

Naše društvo praznuje 50. letni jubilej

Pisalo se je leto 1949, ko je bilo v mesecu decembru ustanovljeno Društvo upokojencev v Lovrencu na Pohorju.

Takrat so za ustanovitev društva orali ledino mnogi upokojeni Lovrenčani, katerih imena so napisana v poročilu predsednika društva. Za prvega predsednika društva so izvolili Matevža Gozdnika; za njim je prevzel vodenje društva Jožef Polak in bil predsednik 23 let. Bil je zelo priljubljen in sposoben predsednik. Mnogi še dandanes vedo povedati o njem kaj dobrega. Za Polakom se je skozi vso dobo zvrstilo mnogo predsednikov, podpredsednikov, tajnikov, blagajnikov in odbornikov.

Dolga je doba 50 let, to je vendar pol stoletja. Koliko vsega se dogodi v društvu v takem obdobju. Koliko odgovornih se menja za posamezna področja, koliko se jih poslovi s tega sveta, kajti to je društvo, ki spremlja svojega člana do groba. Na primer, če moški gre na fronto, je še določen odstotek možnosti, da se vrne s fronte domov, upokojenec pa ostane upokojenec do groba. Zato se posamezniki bojijo pristopiti k društvu in se verjetno na ta način počutijo mlajše. Naj jim bo, če je tako.

Obdobje 50 let je bila doba, ko ni bilo nobenih nevarnosti, nobene zaskrbljenosti, kako bo s pokojninami, ker je bilo stanje na področju zaposlovanja in pokojnin stabilno in se je to dvoje še vedno nekoliko izboljševalo, tako so upokojenci lahko mirno živeli – brez bojazni za jutrišnji dan. Tudi danes, ko je država v tranziciji, dobro skrbijo za nas upokojence, toda če pogledamo v bodoče, pa nam dejstva govorijo, da je naša upokojenska pot več ali manj zavita v meglo. Vsi odgovorni in vsi "liderji" strank v državi Sloveniji bi se morali še kako zavedati, da so od prejšnjega sistema prevzeli tudi upokojence in skrb zanje. Marsikateri upokojenec je zaskrbljen, kako v bodoče, morda tudi upravičeno?

Sedaj smo pogledali skozi očala upokojencev nekoliko nazaj, prav bi pa bilo, da še pogledamo nekoliko naprej in v novo tisočletje.

Državi Sloveniji želimo, da bi srečno in uspešno vstopila v novo tisočletje in v njem ohranila samostojnost, slovenski narod in slovenski jezik.

Na poti skozi 21. stoletje bi bilo potrebno pripeljati na dan vsak biser narodnega bogastva in kulturne dediščine ter njiju koristiti v dobrodelne namene.

Smo majhen narod, vendar smo na kulturnem področju in na področju znanja lahko v svetu še kako pomembni. Če pogledamo dejstvu v oči, spoznamo, da nas v bodočnosti lahko rešuje le znanje in znova znanje. To je tista dobrina naroda, ki je nihče ne more vzeti, v državi in svetu je pa lahko ogromnega pomena. Investicija v znanje je dolgoročna naložba, vendar tako pomembna, da bi jo mali narod moral sprejemati z odprtimi rokami.

Vzporedno z znanjem raste tudi kultura. Poglejmo, kaj nam prinaša eno področje iz tega sklopa, to je pesem, to je narodna pesem. Ta zvrst pesmi – narodna, nosi v sebi posebno sporočilo in vrednoto. Še vedno ima tisto žlahtnost in prvinski izraz življenjskega utripanja, ki ga je pridobila skozi svojo preteklost. V človeku zbuja zanos, željo po lepoti in samozavesti. V njej je usoda in dobrota osnovno pravilo. Sposobna je medgeneracijsko povezovati mlade in stare. Blažilno deluje v življenjskih usodah; v sebi nosi barvitost napevov, narečja in besedila.

Narodna pesem je bila tudi nosilka in čuvarka slovenske besede skozi zgodovino naroda. Tudi takrat, ko so slovensko besedo prepovedovali in hoteli, da bi utonila v pozabo ali jo celo zbrisali iz jezikovnih zemljevidov, se je v narodnih pesmih še vedno ohranjala.

Naši predniki so jo peli v največjih stiskah in najtežjih trenutkih življenja. In ker je bila v slovenski narod vtakana slovenska narodna pesem, je prebujala narodno zavest, ohranjala slovensko besedo, bodrila narod, delovala tudi borbena in dajala narodu razpoloženje, polet in ponos.

V novem tisočletju se bo slovenski narod uspešno ohranil le, če bo dosegel čim višjo stopnjo izobraženosti, kulture, enotnosti, delavnosti in ohranil vero. Vsak Slovenec bi se po možnosti moral poleg rednega dela in udeleževanja v danih pogojih nenehno izpopolnjevati – izobraževati, kajti izobraženost in razgledanost sta tista moč, ki je nihče ne more odvzeti, sta poleg skromnosti največja dota v življenju.

Predsednik DU Lovrenc
in urednik glasila:
Jože Javornik

NOVOLETNA ŽELJA (ob vstopu v tretje tisočletje)

Pred nami je pomembno doživetje,
vstopamo v tretje tisočletje,
čeprav pojavlja se prerokovanj obilo,
naj blagoslovljeno nam bo in milo.

Želimo si živeti brez strahu,
naj bo to čas prijateljstva, ljubezni in miru,
naj se nasilje umakne iz sveta
in sreča naj obišče vsakega.

Lojzka Šumer
tajnica DU Lovrenc na Pohorju

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI!

Predsednik Društva upokojencev Lovrenc na Pohorju nam je ponudil možnost objavljania občinskih novic v vašem časopisu in to priložnost danes prvič koristimo.

Ker se leto nagiba h koncu in prihaja naslednje tisočletje, je primerno, da se spomnimo dogodkov, ki so dali močan pečat razvoju naše lovrenške skupnosti.

Približevanje narodom, združenim v Evropski skupnosti, je prineslo tudi velike spremembe pri organizaciji lokalnih skupnosti v Sloveniji. Nekoč pobožne želje, da bi ljudje v domačem okolju sami odgovarjali za svoj razvoj, so se ureničile tudi za prebivalce Lovrenca na Pohorju.

Tako kot se še vedno ne zavedamo pomembnosti osamo-stojitve naše države, tako ustanovitev lastne občine za mno-ga ne pomeni kaj dosti. Bolj lagodno se nam zdi, da drugi odločajo o nas, sami pa lahko negodujemo, kako smo pri-krajšani in izkoriščani.

Danes se seveda ne moremo več jeziti na druge, sami smo odgovorni za naš razvoj in naša odločitve ali bomo šli na volitve in komu bomo dali svoj glas, je veliko bolj pomemb-na kot v preteklosti.

V Lovrencu smo se pri nastajanju in vodenju občine srečevali z mnogimi problemi: od tega da nismo imeli lastnih prostorov in smo prve tri mesece poslovali v Rušah, da smo morali v zelo kratkem času zagotoviti normalne pogoje za delo občinske uprave, da smo imeli do meseca julija še ved-no skupno financiranje vseh treh novo nastalih občin, da je bilo potrebno mnogo dogovarjanja o delitvi premoženja in da še danes ni dogovora s sosednjima občinama za delitev nekaterih nepremičnin, ki stojijo v občini Ruše.

Kljub vsem težavam smo v začetku leta 1999 sprejeli pro-račun v višini ca. 300 milijonov tolarjev in realizirali vse investicije, ki so bile načrtovane v tekočem letu:

1. dokončali smo adaptacijo občinske zgradbe in tako za-gotovili prostore za delo občinske uprave, matičnega ura-da in knjižnice
 2. zaključili smo izgradnjo avtobusnega parkirišča
 3. adaptirali smo streho in podstrešje bivše krajevne skup-nosti in zagotovili dve nepridobitni stanovanji (v nasled-njem letu načrtujemo še tri)
 4. smo tik pred zaključkom akcije izgradnje kableskega si-stema, ki je zajel ca. 600 priključkov (v naslednjem letu se bo nadaljevala izgradnja sistema za oddaljene zasel-ke, kjer bo tehnika in ekonomska računica to dopuščala)
 5. smo tik pred pričetkom gradnje primarne kanalizacije na odseku Marles – Tovarna kos in srpov, ki bo mogočila priklop obstoječega kanalizacijskega omrežja na čistil-no napravo, ki je načrtovana znotraj kompleksa Marles hiše d.d.
- Ob tej priložnosti ponovno pozivam vse, ki so prik-ljučeni na lovrenško vodovodno omrežje, da so dolž-ni plačevati državno takso za obremenjevanje voda, ki jo pobira Javno podjetje Nigrad, saj ostanejo zbra-na sredstva v celoti v občini za potrebe izgradnje ka-nalizacije s čistilno napravo.**
6. tudi v tekočem letu smo bili deležni neurja, ki je povzro-čilo škodo v višini 78 milijonov tolarjev, interventnih sredstev za sanacijo škode pa smo uspeli pridobiti le 10 milijonov tolarjev. Večina teh škod čaka na dodatna sred-stva iz državnega proračuna, kljub temu smo uspeli sani-rati najhujše posledice s tem, da smo sami vložili ca. 17 milijonov tolarjev iz občinskega proračuna.
 7. obnovili smo nekaj dotrajane javne razsvetljave (v načr-tu je izgradnja na Kovaški c. in ob Radoljni in delna obno-va v naselju Lovrenc)

8. zagotavljali smo nemoteno delo in financiranje vseh pro-računskih porabnikov (vrtec, šola, šport, kultura, zdrav-stvo, sociala,...)
9. redno smo vzdrževali vso infrastrukturo na področju ko-munale in cest
10. sofinancirali smo programe na področju malega gospo-darstva, kmetijstva in turizma
11. sprejeli smo najnujnejše občinske odloke in predpise, ki omogočajo zakonito delo občinskih organov. V prihod-njih letih bo potrebno postopno sprejeti preko sto prav-nih aktov, ki urejajo področje delovanja lokalne skupno-sti, to pa je proces, ki bo trajal nekaj let, saj moramo pri svojem delu upoštevati preko 70 zakonov, ki urejajo po-dročje delovanja lokalne skupnosti.

Da smo vse te naloge lahko realizirali smo morali doseči redne prilive finančnih sredstev v občinski proračun od dr-žave, kakor tudi vse lastne prihodke.

Največji lastni prihodek občine je dohodnina, ki jo vsi občani odvajajo davčni upravi in se v višini 35 % vrača v občinski proračun, drugi največji lastni prihodki pa so nado-mestilo za stavbna zemljišča, ki so v celoti prihodek občin-skega proračuna.

Na tem področju je bilo največ nereda, saj so nekateri te dajatve plačevali, drugi pa ne. Ker je bilo v preteklem obdobju v Krajevni skupnosti Lovrenc na Pohorju zbrano le 8 milijo-nov tolarjev nadomestila letno, država pa od nas zahteva sred-stva v višini ca. 30 milijonov tolarjev, smo morali nujno vklju-čiti vse obvezance za plačilo te dajatve in preko davčne uprave zagotoviti redno izterjavo. Ob tej priložnosti bi se zahvalil vsem občanom, ki ste prejeli zahtevke za prijavo svojih stavb-nih površin, da ste jih vzeli resno in jih nam tudi izpolnjene vrnili. Na tak način ste se izognili nevšečnostim, ko bi vam davčna uprava izdala odločbe za plačevanje nadomestila z netočnimi podatki.

V teh nekaj vrsticah so našete le glavne aktivnosti, s ka-terimi se ukvarjajo zaposleni v občinski upravi, občinski svet-niki in župan.

Kot prvi župan novo nastale občine si želim, da bi dobro zastavili delovanje naše lokalne skupnosti, saj bo od tega odvisno naše delo tudi v bodoče. Od občank in občanov že-lim, da bi maloštevilni ekipo v upravi pomagali z nasveti in dobronamerno kritiko, da tako čimprej nadoknadimo zamu-jeno v razvoju v preteklih letih.

Ker se približujejo božični in novoletni prazniki, želim vsem občankam in občanom naše in sosednjih občin, predv-sem pa vsem tistim, ki radi prebirate ta časopis, zdravja, no-tranje sreče in poslovnih uspehov v prihodnjem letu 2000!

Občina Lovrenc na Pohorju
Župan
Franc Ladinek, l.r.

POROČILO PREDSEDNIKA DRUŠTVA

Podajam pregled dela, prizadevanj in uspehov skozi osemletno obdobje. V tem času smo pri društvu uspeli uvesti tudi določeno dinamiko dela in dogajanja. Uspeli smo tudi decentralizirati delo v društvu. Poudarek smo dali določenim področjem dela, kot so:

1. številnim storitvam za naše člane,
2. izletništvu (uvedene imamo redne, kopalne in planinske izlete),
3. časopisu "Upokojenec" (že sedmo leto zaporedoma bo izšel letos časopis),
4. ročnodelskemu krožku Pikapolonica (čez dve leti bodo Pika-polonice praznovale že deseto obletnico dela, ustvarjanja in uspehov),

5. kulturni enoti (prizadevamo si, da bi ponovno oživelu kulturno delo v društvu),
6. humanitarnemu poslanstvu,
7. športni dejavnosti.

Naša prizadevanja in vloženo delo so obrodila pozitivne rezultate v društvu. Lahko trdimo, da je društvo med dokaj aktivnimi društvi v kraju Lovrencu oziroma v občini Lovrenc na Pohorju. Veliko časa se porabi za delo v društvu, saj se v njem skozi vse leto nekaj dogaja. Ko končuje program dela ena enota, že pričinja z maksimalno aktivnostjo druga enota. Nato sledita tretja in četrta enota itd. Tako zaporedje se nadaljuje od začetka do konca leta. To pa pomeni, da se v društvu skozi vse leto resnično nekaj dogaja. Npr. v zelo kratkem času se je zgrupiralo več zadev, kot so:

- 7. 11. 1999 občni zbor Društva upokojencev,
- 9. 11. 1999 cepljenje proti gripi,
- 11. 11. 1999 martinovanje in še v mesecu novembru kopalni izlet v Radence.

Poleg že povedanega želim izpostaviti še določena poslanstva pri našem društvu.

I. CEPLJENJE PROTI GRIPI

Vsako leto se odgovorni za to področje pri našem društvu vedno znova in znova trudijo, da bi zainteresirane članice in člani lahko bili cepljeni v domačem kraju Lovrencu.

S tem načinom prihranimo vsakemu udeležencu nad 1.000 SIT stroškov (vožnja v Maribor in potem še na Prvomajsko ulico ter nazaj). Dosežen je tudi določen izogib nevarnostim, ki so na tej poti prisotne za starejšega človeka.

II. POGREBNE SLOVESNOSTI

Od vsakega našega člana ali članice se v primeru smrti dostojno poslovimo. Kadar svojci izrazijo željo, da opravimo žalni govor na pogrebu, se iz vodstva društva vedno kdo udeleži pogreba. Društveni prapor je pa vedno navzoč, kadar gre za člana oziroma članico društva.

V osemletnem obdobju, odkar vodim to društvo, sem napisal preko 120 žalnih govorov. Veliko od teh govorov je opravil Rajko Krajnc, pristrčna hvala mu za vse to. Zadnjih pet let, odkar se mi je glas izboljšal in stabiliziral, pa ponovno opravljam žalne govore sam.

III. STANOVANJSKA KOMISIJA

Ta komisija je imela veliko dela in mnogo kočljivih problemov skozi obe mandatni dobi. Zvrstilo se je mnogo kočljivih zadev. Kljub temu, da se je komisija zelo trudila, je komaj zmogla obvladovati nastale probleme na tem področju, saj tudi želi postopoma odpraviti vse prisotne težave, kajti potem bo lažje nadaljevati z delom. Stanovanjska komisija je pri svojem delu samostojna in je za svoje delo odgovorna občnemu zboru.

IV. ČASTNO SODIŠČE

Na vso srečo Častnemu sodišču ni bilo potrebno obravnavati nobenega primera. Naša želja pa je, da bi bilo tudi v bodoče tako.

V. HUMANITARNA KOMISIJA

Pomembna je tudi humanitarna akcija, ki poteka preko humanitarne komisije. Vsako leto v mesecu oktobru nesejo člani humanitarne komisije članom starostnikom nad 80 let darilo v vrednosti 1.000 SIT na dom. Marsikomu se ob izročitvi darila utrne solza sreče, ob spoznanju, da se je društvo spomnilo na njih.

Ne smemo in ne moremo mimo tega, da ne bi povedali, da ima naše društvo letos 50. obletnico obstoja in dela. Pisalo se je leto 1949, ko je bilo 4. decembra ustanovljeno.

Prvi, ki so oralni ledino za ustanovitev tega društva, so bili: Goddec Kaks, Gornik Matevž, Habit Florjan, Čander Ivan, Baltazar Karl, Jelenko Henrich, Novak itd. Imenovani so pripravili vse potrebno za ustanovitev društva. Po končanih pripravih je bil USTA-

NOVNI OBČNI ZBOR ZA PODRUŽNICO v Lovrencu na Pohorju in to se je zgodilo 4. decembra 1949. leta. Organiziranih članov je ob ustanovitvi društva bilo 46.

Na ustanovnem občnem zboru je bil izvoljen sledeči odbor:

- za predsednika društva Matevž Gozdnik,
- za podpredsednika društva Ivan Sračnik,
- za tajnika društva Ferdo Iglar,
- za blagajnika društva Florjan Habit; odborniki so pa bili: Henrich Jelenko, Lenard Javornik, Jakob Lesjak, Elizabeta Operčkal, Jožefa Vobovnik, Ana Koper. Za nadzorni odbor so bili izvoljeni: Anton Ras, Karl Baltazar in Filip Vrenčur. Za delegata za občni zbor republiškega odbora v Ljubljani pa je bil izvoljen Franc Pajnik.

V 50. letih dela društva so se zvrstili številni predsedniki, tajniki in blagajniki:

I. PREDSEDNIKI:

1. Matevž Gozdnik	od 1949–1952	3 leta,
2. Jožef Polak	od 1952–1975	23 let,
3. Roman Maučnik	od 1975–1983	8 let,
4. Jože Hren	od 1983–1984	1 leto,
5. Jože Sračnik	od 1984–1991	7 let,
6. Jožef Javornik	od 1991	8 let.

II. TAJNIKI Z DALJŠO DOBO:

1. Jože Papotnik	od 1975–1987	13 let,
2. Lojzka Šumer	od 1987–1999	12 let.

III. BLAGAJNIKI Z DALJŠO DOBO:

1. Ivan Roškar	od 1975–1984	9 let,
2. Ljubica Toniutti	od 1990–1999	9 let.

Ugotavljamo lahko, da smo do izteka obeh mandatnih dob zastavljene naloge in cilje dokaj uspešno opravili. To je bilo možno le zaradi dobrega medsebojnega sodelovanja in zaradi delavnosti in odgovornosti vseh v vodstvu društva in vseh vodij enot, odborov, ekip, krožkov ter komisij.

Pristrčna hvala in zahvala vsem mojim ožjim sodelavcem za vse, kar so storili in kar smo skupno storili. Iskrena hvala ravnatelju šole g. Andreju Kasjaku, da nam daje možnost, da lahko imamo občne zборе v šolski telovadnici in tečaje tečajnik ročnodelskega krožka v šolskih prostorih. Gospodu ravnatelju pristrčna hvala za vse to.

Predsednik DU Lovrenc
Jože Javornik

DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV

Zopet je minilo leto in nedvomno je pravi čas, da ocenimo ureničeno.

Najbolj aktualna je še vedno pokojninska reforma. Ko je bilo videti, da je nov zakon že usklajen, se je ponovno zapletlo. Usklajena je starostna meja za upokojevanje in upoštevanje delovne dobe pri odmeri pokojnine, še vedno pa je neusklajen t.i. drugi steber. Uvajanje tega dela pokojnine predstavlja obvezno in prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje, kar pomeni neke vrste varčevanje za lažje preživetje v tretjem življenjskem obdobju. V razpravi sta varianti, pri čemer bi po prvi plačevali zavarovanje delodajalci namesto 13. plače s tem, da bi bila ta plačila oproščena dohodnine, pri drugi pa bi zavarovanje plačevali sami zaposleni s tem, da bi zavarovanje pomenilo davčno olajšavo.

V koaliciji ima DESUS precej pomembno vlogo, saj je ustrezna pokojninska reforma navsezadnje ena najpomembnejših točk v volilnem programu stranke, pri glasovanju pa lahko ima kljub šibkemu številu poslancev v državnem zboru, odločilno vlogo. Moramo pa seveda delovati konstruktivno, saj se delež starejše populacije povečuje, s tem pa tudi hitro rastejo potrebe po sredstvih za izplačilo pokojnin, ki pa jih zaposleni vedno težje zagotavljajo.

Na lokalnem nivoju imamo letos prvič zastopstvo v občinskem svetu nove lovrenške občine. Zaradi nove organiziranosti občin smo se odločili, da se tudi v naši stranki temu prilagodimo in ustanovimo samostojno občinsko organizacijo DESUS v Lovrencu na Pohorju. Srečujemo se sicer z začetnimi težavami, vendar upamo, da jih bomo na pragu novega tisočletja odpravili. Že kmalu se bomo srečali z nalogami, povezanimi z novimi državnoborskimi volitvami, kjer si bomo prizadevali vsaj ohraniti delež v novoizvoljenem državnem zboru.

Vsem upokojencem, članom stranke in njenim simpatizerjem želim v tretjem tisočletju obilo zdravja in osebnega ter družinskega zadovoljstva.

Činžat, 24. november 1999

Edi Goričan, st., ing. gozd.

90-LETNICO SO PRAZNOVALI

MARIJA PAPOTNIK

roj. 29. 12. 1909

Gaberca 29, Lovrenc na Poh.

PETER ŠUMER

rojen 25. 6. 1909

Kumen 50, Lovrenc na Poh.

Obema iskreno čestitamo in jima želimo še na mnoga leta. Veliko dobrega, predvsem pa zdravja, želimo tudi ostalim, ki imajo nad 90 let in smo jim za 90-letnico že čestitali.

Upravni odbor DU
Lovrenc na Pohorju

Ko si sam

Nič ne maraj, če si sam,
lahko si polepšaš dan,
moraš le srce odpreti
in se žalosti upreti.

Saj nekje nekdo živi,
ki je osamljen kot si ti,
pokliči ga, povabi ga,
in lepši dan bo za oba.

To že stara je modrost,
da ti lepa bo starost,
če odprt boš do ljudi,
razumel njih stiske in skrbi.

Lojzka Šumer
Tajnica DU Lovrenc na Pohorju

OBČNI ZBOR DRUŠTVA UPOKOJENCEV LOVRENC NA POHORJU (ob 50. obletnici društva)

Zbudilo me je mračno deževno jutro. Zaskrbljeno sem pomislila na občni zbor našega društva upokojencev, ki je bil sklican za današnji dan. Deževni dan bi lahko odvrnil marsikaterega našega člana od udeležbe. Pokazala pa se je zavest naših članov in ob 9. uri so bili v telovadnici osnovne šole Lovrenc na Pohorju pretežno vsi sedeži zasedeni. Vzdušje je postajalo prijetno in prisrčno. Razveselili smo se še posebej naših gostov. Prisostvovali so: Podžupanja občine Lovrenc na Pohorju, Milena Pečnik, predsednik Zveze

društev upokojencev iz Ljubljane Vinko Gobec, predsednik Območne zveze društva upokojencev Maribor Vladimir Šedivi s soprogo Majdo, zastopnik predsednika Društva upokojencev Maribor Center Zmago Rafolt s soprogo Pavlo in predsednik društva upokojencev Ruše Karel Lovrenčič.

Naše članice so vse navzoče postregle z aperitivom in s kavico. Pred pričetkom so si navzoči lahko ogledali razstavljene predmete, ki so ponazarjali delo vseh sekcij društva. Razstavo je uredila Marjana Perklič, ki je poskrbela za krasne aranžmaje.

Zatem se je pričel enourni kulturni program, ki ga je organizirala in vodila naša neumorna Marjana Perklič, vodja kulturne skupine društva.

Nastopal je priljubljeni Moški pevski zbor GOZDAR s čudovitimi ljudskimi pesmimi. Pevovodja Lovro Čučko je ob eni pesmi nastopil tudi kot solist. Zatem so bile že pripravljane naše, tudi že drugod znane "ljudske pevke", v svojih posebnih nošah. Zadel je njihov prelepi glas. Do solz so nas nasmejale s skečem o "farški pajstvi in platičih". Razveseljevala sta nas tudi harmonikar Gašper Karničnik in naš "JEZERNIK", Rajko Krajnc, s svojimi šaljivimi pesmimi. Kot vedno je tudi tokrat zapela dve stari domači pesmi naša članica Štefka Adam. Za zaključek kulturnega programa pa so nas še enkrat presenetile in raznežile ljudske pevke s pesmico "Glej-te, že sonce zahaja...", saj smo se petju pridružili tudi mi ostali. Zame osebno je bil to prekrasen zaključek kulturnega programa.

Prišel se je uradni del zbora. Izvoljeno je bilo delovno predsedstvo. Predsedoval in celotni zbor je vodil ing. Hrabro Pernat, ki je s svojo sproščenostjo in prijetnimi dovtipi popestril tudi uradni del. Sledila so poročila predsednika, tajnika, blagajnika, nadzornega odbora ter vodij sekcij, nakar je bila predana beseda gostom.

Predsednik ZDUS Ljubljana Vinko Gobec je pohvalil delo društva in nam izročil Zlato plaketo ob 50. obletnici društva. Predsednik Območne zveze DU Maribor Vladimir Šedivi nam je izročil najvišje priznanje – Plaketo ob 50. obletnici društva. Tudi on je pohvalil naš zastavljeni program in naše delo. Zmago Rafolt, kulturni animator in vodja založniške dejavnosti pri DU Maribor Center je povdaruil dobro sodelovanje med obema društvoma ter izročil prisrčno darilo. K diskusiji se je prijavil tudi predsednik DU Ruše Karel Lovrenčič.

Podžupanja občine Milena Pečnik je poudarila, da je društvo zelo aktivno in se bo pisarna kmalu preselila v nove prostore.

V nadaljevanju uradnega dela so bila podeljena tudi priznanja od strani Območne zveze DU Maribor in od strani društva posameznim enotam. Priznanja so bila podeljena Vodstvu društva upokojencev, Uredniškemu odboru časopisa in Ročnodelskemu krožku "Pikapolonica".

Poleg enot je bilo priznanje podeljeno tudi Jožefu Papotniku kot dolgoletnemu tajniku (13 let) ter večletnemu odborniku in članu stanovanjske komisije.

Sledila je razrešnica predsedniku društva, tajniku, podpredsednikom, upravnemu odboru, nadzornemu odboru, častnemu sodišču in stanovanjski komisiji.

Predsednica kandidacijske komisije Jana Bjegović je prečitala predlog nove kandidatne liste. Predstavila je nove kandidate za vod-

stvo društva, upravni odbor, nadzorni odbor, častno sodišče in stanovanjsko komisijo. Kandidatno listo je predlagal upravni odbor pri DU Lovrenc na Pohorju.

Predsednik delovnega predsedstva ing. Hrabro Pernat je prebral predlog upravnega odbora, da se za naslednji mandat ponovno predlaga za predsednika Jože Javornik, za tajnico pa ponovno Lojzka Šumer. Navedeni predlog in celotna kandidatna lista so bili sprejeti in potrjeni z močnim aplavzom.

Po končanem zboru je novo izvoljeni predsednik Jože Javornik povabil vse navzoče na pogostitev v dvorano gasilskega doma Lovrenc.

Ob harmoniki, malici in domačem vinu se je prijetno vzdušje nadaljevalo celo do poznih popoldanskih ur.

Lojzka Šumer
tajnica DU Lovrenc na Pohorju

GOSPA ANTONIJA PEČOVNIK – NAJSTAREJŠA LOVRENČANKA

je bila rojena 16. 5. 1901. leta v Ribnici na Pohorju. V Lovrenc se je prisožila 1930. leta na Rebernikovo kmetijo, kjer se je poročila z Ivanom Pečovnikom.

V zakonu se jima je rodilo osem otrok. Mož ji je, žal, umrl v januarju 1951. leta in od tedaj je sama vodila kmetijo do 1963. leta, ko jo je prevzel sin Zdravko.

Takrat se je preselila s kmetije v trg Lovrenc in tu živi s hčerko Mileno, kjer ima vso nego in oskrbo. Do leta 1993 je še sama vodila gospodinjstvo.

Na stara leta jo razveseljuje 18 vnukov in 17 pravnukov.

Spoštovana gospa Pečovnik, želimo vam vse najboljše, predvsem pa veliko zdravja.

D. F.

IZ STARIH ČASOV

STARO KMEČKO OPRAVILO

Spomini mi segajo nazaj v leto 1920, ko sem živela še v Ribnici na Pohorju kot dekle.

Spominjam se kako smo se takrat na kmetiji preživljali. Denarja ni bilo in v trgovini smo kaj malo kupovali. Znašli smo se morali, kakor smo vedeli in znali. Med drugimi pridelki smo gojili tudi lan in iz njega tkali laneno platno.

Kako je to delo potekalo je težko razložiti, saj je toliko podrobnosti, da bom opisala le glavna dela.

Posejali smo laneno seme in ko je rastlina dozorela, smo stebila populili. Odstranili smo seme, lanena stebila pa razprostrli po ravni travnati površini in jih zalivali z vodo (plehali). To smo ponavljali 14 dni, nato pa stebila posušili, zvezali v snope in spravili na suho do jeseni. Lan smo potem na posebni pripravi (trlica) nastrgali in dobili vlakna. Ta vlakna smo zvijali v svaljke in jih predli na kolo-vratu, da smo dobili tančico. Iz tančice smo naredili štrene, jih oprali, posušili in zvili v klobčiče. Ta končni domači izdelek smo oddali tkalcu v Radlje, kjer nam je z dodatkom pambola stkal platno.

Izdelek je bil zelo trd in oster. Iz takega platna smo šivale rjuhe, brisače, srajce in bluže.

To delo smo na kmetih opravljali v zimskem času. V poletnih mesecih pa smo pridelovali na polju veliko raznih pridelkov: sejali smo rž, pšenico, ječmen, oves, ajdo, proso in rips; sadili pa krompir in koruzo. Dela je bilo vedno zelo veliko in vse je bilo treba opraviti ročno. Lažje je bilo za delovno silo, saj je ni primanjkovalo tako kot danes.

Po pripovedovanju gospe Antonije Pečovnik je sestavek napisala Milena Pečovnik

ZLATA POROKA NEKOČ!

Mnogokrat se z mislijo vračam v preteklost in obujam spomine. Seveda se najraje spominjam lepih in prijetnih časov, ki so zaznamovali nek pomemben dogodek. Ker imam pri svojih letih več časa tudi za sebe, rada posedim ob fotografijah in albumih ter jih pogosto listam. Svoji družini pripovedujem zdaj te, zdaj one zgodbe, ki jih fotografije prikazujejo. Posebej rada pogledam posnetek iz leta 1930. Takrat sta imela zlato poroko moja babica in dedek.

Odločila sem se, da bom opisala, kako smo tistega leta praznovali ta lep in velik dogodek.

Že mesec dni pred datumom poroke smo načrtovali, kako se bo slovesnost odvijala. Veliko stvari je bilo potrebno postoriti. Že ob žetvi žita smo izbrali najlepše klasje, nabrali travniške rože – Marijine solzice in iz vrta natrgali pajčolan. Vse to smo posušili in kasneje pozlatili. Iz njih smo naredili "pušeljce" za na prsi, venčke deklicam za na glavo in celo šopek za poroko. Na dan poroke se je zbralo veliko sorodnikov in bližnjih sosedov. Babica in dedek sta imela številčno družino.

Štiri vnukinje, stare od šest do sedem let so nosile košarice, polne cvetja, večje vnukinje pa smo imele dolžnost, da smo pripe-njale šopke. Vse smo bile belo oblečene z venčki na glavi.

Okrasili smo kočijo, v kateri sta se peljala dedek in babica, pri-či in kočijaž. Pot pred domom in cerkvijo smo potrosile z rožicami. Zlatoporočenca sta nosila vsak svojo pozlačeno palico s tremi izrez-ljanimi križi. Spomnim se babičine pokončne hoje, oblečeno v pre-prosto obleko in z ruto na glavi. Dedek je imel "fleten" klobuk z velikim okrasnim pušljcem.

Ko smo prispeli pred cerkev, ni manjkalo domače glasbe. Godli so na harmoniko, gosli in kontrabas. Po lepem cerkvenem obredu smo zavili v gostišče. Preden smo v prostoru posedli, smo naredili velik krog okoli zlatoporočenca, ki sta počasi plesala po taktu har-monike. Mi pa smo zanju zapeli pesem, ki jo večkrat zapojem še danes:

*Preljuba moja ženka
še vedno lepa si ti,
zato se tvoj možek
rad s tabo danes vrti.*

*Jaz pa ti to povem,
da rada te še vedno imam,
zato sva dočakala
ta najin zlati dan.*

Potem je imel nagovor eden od prič, tako da smo pričeli z zdravico in rajanjem. Okoli polnoči smo vnukinje zaplesale "Štajer", ki je pomenil odvzem venčkov iz glave.

O lepi poroki smo še dolgo govorili, posebno ob večerih, ko je bilo delo na kmetiji končano.

Pozlačeni palici, ki sta ju dedek in babica imela na zlati poroki, sta ju spremljali tudi ob slovesu na njuni zadnji poti.

Rozika Vaupotič

DOBRO DELO

I.

*Kar dela človeka dobrega,
ga mora napraviti tudi srečnega.*

II.

*Imej vedno pred očmi,
da je življenje lepo,
da smo srečni le,
če tudi drugi srečo z nami uživajo.*

BOŽIČ

*Tudi na tvoje srce naj potrka
šopek duhovne in božične radosti.
Raduj se z mislijo, da je Božič
za vse praznik upanja in novih
življenjskih moči.*

V novo tisočletje pohitimo kot prijatelji.

Rozika Vaupotič

NAŠE ZDRAVJE

MED ZDRAVJEM IN BOLEZNIJO

Današnji način življenja je poln škodljivih razvad in pasti, na primer enolično in nepravilno prehranjevanje, kajenje, izpostavljanje stresom, premalo gibanja itd. Poleg tega smo vsi več ali manj izpostavljeni izpušnim plinom, kemičnemu onesnaževanju zemlje, vode, zraka in hrane. Izpostavljeni smo tudi različnim škodljivim sevanjem iz TV ekranov, monitorjev, vesolja itd. Dejstvo pa je, da še vedno živimo v enakem telesu, kot ga je imel jamski človek. Zato se ne smemo čuditi, da nas danes pestijo predvsem bolezni, ki so posledica takšnih življenjskih pogojev.

V našem življenju imamo obdobja med zdravjem in očitno boleznijo. V tem obdobju moramo in moremo za svoje zdravje poskrbeti sami. Zavest, da moramo pravočasno poskrbeti za zdravje s pravilnim načinom življenja in prehranjevanja, se že močno širi. V razvitem svetu so s preprečevanjem obolenj dosegli zavidljive uspehe. V ZDA so na primer v zadnjih 25-ih letih zmanjšali umrljivost zaradi bolezni srca in ožilja že za polovico.

Pa spregovorimo nekaj besed o zdravi prehrani. Njena osnova naj bodo zelenjava, sadje, stročnice, kruh (črni ali ovseni bolje kot beli), testenine, krompir in kosmiči, posneto mleko in iz njega pripravljeni jogurt. Mesa jejmo malo, raje ribe in perutnino, vendar brez kože. Za zabelo uporabljajmo olje, najbolje olivno, vendar tudi tega čim manj. Maslo in mast sta škodljiva, nekoliko manj margarina. Jajčni rumenjaki vsebuje veliko škodljivega holesterola. Omejimo tudi porabo sladkorja in soli. Namesto sladkorja uporabljajmo umetna sladila. V naši prehrani naj bo dovolj surove zelenjave in sadja. Kuhanju v lastnem soku dajmo prednost pred cvrtjem. Pečenje na žaru je primernejše kot v pečici.

Svetujemo vsaj tri dnevne obroke, če je možno štiri ali pet. Zajtrk naj ne bo skromen, kosilo opoldne primerno, večerja zmerna. Med obroki priporočamo skromni malici (npr. sadje).

Pravilna prehrana je pogoj za zdravje človeka. Prehrana z visoko energijsko vrednostjo, z maščobami in sladkorjem je velikanško tveganje. Veliko je dejavnikov, ki zaradi pretiranega prehranjevanja povzročajo bolezni srca, ožilja, obolenost celega telesa in psihosocialne težave.

Zato pa: BODITE MODRI – JEJTE MALO – JEJTE ZDRAVO!

KAJ LAHKO STORIMO SAMI ZASE?

Preprečevanje obolenosti lahko ponazorimo z vozom, ki mu smemo naložiti 500 kilogramov težko breme. Vendar pa mu večkrat dodamo še 100 kilogramov. Voz kar dobro služi. Naložimo mu še več. Voz še vedno vleče tovor, vendar močno škriplje. Pameten gospodar bo takoj začel voz raztovarjati. Razbremenjen voz bo dobro služil brez škripanja še dolga leta, zlasti če bo dobro negovan. Gospodar, ki pa noče videti, da voz razpada zaradi preobremenjenosti, bo kmalu doživel posledice. Na vseh koncih bodo okvare. Kasneje kljub popravilom voz ne bo to, kar bi lahko bil, če bi ga pravočasno razbremenili in pravilno vzdrževali.

Enako je z nami. Vsak mora sam pri sebi kritično oceniti kje dela napake in jih pogumno odstranjevati. Ne smemo zanemariti tudi našega duševnega odnosa do soljudi in življenja, saj vedrina in optimizem rešita največ težav. Poleg tega se moramo na vsakem koraku zavedati, da vse materialno bogastvo sveta ne pomeni nič, če nimamo zdravja.

Ne pozabimo, da ne glede na leta lahko sami veliko storimo za svoje zdravje in dobro počutje. Nikoli ni prepozno! Zaključimo z mislijo, da bomo z dobro voljo in pravilnim načinom življenja veselo dočakali naslednje tisočletje in v njem še marsikaj lepega skupaj doživeli.

Metka Fišer Zobovič, dr. med.

RAZMIŠLJANJE

- Sreča? Če jo drugim deliš,
jo sam podvojeno dobiš,
a srečo moraš znati
tudi modro obdržati.
- Lepota? Iščejo jo oči
a lepote ni,
le ko srce odpreš
še le lepoto uzreš.
- Ljubezen? Ko se ljubezen predrami,
te čustvo vsega omami,
srce v prsih drhti,
če vzljubiš naravo, ljudi.
- Samota? Ko ostaneš sam
te samota utruja,
a če najdeš ljubezen, lepoto,
ti tudi sreča ni tuja.

Lojzka Šumer
tajnica pri DU Lovrenc na Pohorju

ZDRAVSTVENA NEGA NA DOMU

Človek je nebogljen takrat ko se rodi, kakor tudi takrat, ko hudo zboli. Takrat več ali manj ni sposoben sam skrbeti za sebe. Največjo pomoč in oporo mu takrat navadno nudijo njegovi najbližji: starši, zakonci in otroci.

Vendar pa v tem obdobju potrebuje navadno tudi zdravstveno oskrbo in nego. Zdravstveno nego na domu izvajajo patronažne medicinske sestre. Ob rojstvu, oziroma po prihodu novorojenčka iz porodnišnice, izvajamo babiške obiske tako pri novorojenčku kot pri otročnici, v času bolezni in starosti pa izvajamo strokovne zdravstvene storitve. To so prevezi operacijskih ran, preležanin, aplikacija terapije z injekcijami, strokovna nega bolnika s katetrom, s stomo, razgibavanje po poškodbah, razgibavanje po kapi, merjenje krvnega sladkorja in merjenje krvnega pritiska. Izvajamo pa tudi preventivne obiske, kar pomeni, da ljudi zdravstveno vzgajamo k zdravemu načinu življenja.

Za izvajanje strokovne zdravstvene nege pa potrebujemo patronažne medicinske sestre naročilnico, ki jo izda ali osebni zdravnik ali zdravnik po odhodu iz bolnišnice. Svetujem vam, da se v primeru bolezni ali če potrebujete obravnavo medicinske sestre, obrnete ali na zdravnika ali na patronažno medicinsko sestro v ambulantni.

Vsekakor pa vam želim, da bi bili zdravi ter da bi potrebovali medicinsko sestro na domu le za krepitev zdravja in za nasvete, čim manj pa za storitve v času bolezni.

Danica Hriberšek
patronažna sestra

VREDNOTE NAŠEGA ŽIVLJENJA

OČE

Življenje je dragocen dar, stkan iz lepote, bolečine, razočaranj in ljubezni. Življenje piše za vsakega svojo zgodbo. Mnogo je zgodb, ki so prežete z lepoto in ljubeznijo, toda še več jih je, ki so obdane z bolečino in razočaranjem. Nekaj teh čustev je človeku dano po naravi in jih mora v življenju dopolnjevati, mora pa jih znati tudi preprosto povedati. Življenjske izkušnje potrjujejo tudi, kako važna je vzgoja. Dober oče zna preprosto povedati tudi težke stvari, da padejo na plodna tla. Oče nekoč in danes pomeni enako, vendar je oče nekoč veljal v veliko družinah za ostrega in hudega moža. V družini je bil edini, ki je prinašal domov zaslužek, ostali

člani družine pa so morali doma poskrbeti, da je gospodarstvo teklo po svojih tirih. V obdobju po drugi svetovni vojni pa se je veliko spremenilo, s tem, ker so se zaposlile tudi matere in so tako pomagale preskrbovati družino ter pripomogle k višjemu standardu.

Biti dober oče ni lahko poslanstvo. Z družino si mora deliti dobro in slabo, skratka biti mora takšen, da se družina počuti ob njem varno. Vedeti mora, da zakon ni neka pogodba, je predvsem skupnost, iz katere izžareva sreča družine, saj se v njih prepletajo ljubezen, spomin, značaj, vest in vzgoja.

O očetu lahko napišem le lepe stvari in spomine, kajti imela sem zlatega očeta. Toda tako, kot odlete lastovke, smo začeli otroci odhajati drug za drugim od doma. V svet smo odšli navdušeni za svoj poklic, pa četudi je bil skromen, vendar je bil pravi zaklad, ker smo znali negovati očetove zglede, čustva in napotke za življenje. Družina je imela več otrok, kar nekaj fantov je bilo med nami in ti bodo nekoč očetje. Oče jim je s svojim delom, mišljenjem in vedenjem dajal lep zgled. Vedno je cenil svoj dom, kljub temu, da je bil skromen. Z materjo sta svoja čustva znala tako oblikovati, da iz njih ni bilo nikoli začutiti nesoglasij. Oče je bil gozdni delavec, z dela je prihajal v večernih urah. Bil je utrujen, ker je bil njegov delavnik dolg. Otroci smo ga vedno z veseljem pričakali. Posedli smo okrog mize in skupaj povečevali ter si povedali kako smo preživeli dan, oče v gozdu in otroci doma. To pa nam je bila tudi pravljica za lahko noč. Oče je bil z otroki vedno prijazen in dober, nikoli ni na nas kričal ali nas pretepал. Če pa je že kdo naredil kaj narobe, se je dalo razbrati iz njegovega pogleda ali glasu in načina, kako je koga poklical. Otrokom je rad pripovedoval poučne zgodbe, dopovedoval o dragocenostih, ki so v njih, saj v družini nismo poznali sovraštva in hudobij. Ni bilo veliko denarja, toda s svojo pridnostjo in medsebojno pomočjo smo si kupili nekaj zemlje in si ustvarili skromen, a lep in srečen dom. Za nami pa prihajajo že vnučki, ki ravnotako radi prisluhnejo dedkovemu pripovedovanju.

Prijateljica mi je pripovedoval zanimivo zgodbo o svojem očetu. Bili so zgledna družina. Živel so v slogi, otroci so se med sabo dobro razumeli, tudi med starši ni bilo nikoli preprirov. Oče je lepo skrbel za vse otroke in ni nikoli delal nobenih razlik med njimi. Ko pa je umrla mati, se je moral odseliti k eni od hčera, ki je imela možnost, da mu v starosti pomaga. Vprašal jo je: "Ali boš ti lahko skrbela zame, ko pa jaz nisem tvoj pravi oče?" Nad temi besedami je onemela, a vendar mu je na to odgovorila: "No, če je pa tako, potem sem pa tebi veliko dolžna, dragi oče. Moram ti povrniti vsaj delček dobrote, ki sem jo vse življenje prejemale od tebe in srečna bom, da ti bom lahko povrnila v taki obliki."

S tem, ko je oče odkril to skrivnost, je dal mir svoji duši in kljub žalosti je bil svet zopet čudovit.

Vsak večer, preden zaspim, mislim na svojega očeta, ki je že nekaj let v grobu. Nanj me vežejo lepi spomini, ki so tudi del življenja. Zato blagor tistemu, ki take spomine ima.

Anica Mithans
Ribnica na Pohorju

INFORMATIVNI KOTIČEK

DAROVALCEM KRVI – SE PRIDRUŽI ŠE TI!

Krvodajalstvo v Mariboru obstaja že od leta 1926, ko je kirurg dr. Adolf Ramšak (poznejši primarij) opravil prvo direktno transfuzijo krvi.

Leta 1953 je prešlo krvodajalstvo v prostovoljno in brezplačno darovanje krvi v Mariboru.

Krvodajalsko organizacijo v Lovrencu na Pohorju neumorno vodi predsednik Krvodajalske organizacije Vili Arčnik.

Dokumenti izvirajo iz leta 1953, ko se je začelo s krvodajalskimi akcijami. Kri se je odzemale v prostorih Zdravstvenega doma Lovrenc na Pohorju. Takratna dolgoletna predsednica krvodajalske organizacije je bila Mici Arčnik, ki je to organizacijo vodila do smrti. Zatem je predsedstvo prevzel Vili Arčnik, ki organizacijo požrtvovalno vodi še danes. Odvzemi so dvakrat letno, udeležuje

se jih od 80 do 90 prostovoljnih krvodajalcev. Dovoljena starost dajalcev za odvzem je od 18 do 65 let. Odvzem se vrši v prostorih osnovne šole, zakar gre zahvala ravnatelju šole Andreju Kasjaku.

Med intelektualci je udeležba zelo nizka. Pohvaliti pa je potrebno župana občine Lovrenc na Pohorju Franca Ladineka ter tajnika občine Dušana Jakopa, ki redno 2 krat letno darujeta kri. Med lovrenškimi firmami prednjači "Marles", odkoder prihaja največ (okrog 45) krvodajalcev.

Med rekorderji so:

Milan Sgerm – kri je dal 60 krat

Branko Brunčko – kri je dal 46 krat

Branko Brdnik – kri je dal 41 krat.

Kakor vsem aktivnim, gre pohvala tudi vsem bivšim krvodajalcem, predvsem g. župniku Jožetu Tovšaku, ki je daroval kri kar 54 krat. Med ženskami pa prednjači Štefka Hriberšek, ki je kri darovala 46 krat.

Želimo si, da bi se tudi med našimi mlajšimi upokojenci pojavili krvodajalci, plemeniti ljudje, ki se zavedajo vrednosti tega humanega dejanja. Nihče ne ve, kdaj bo kdo potreboval to rešilno tekočino, ki je ni mogoče kupiti na recept. Dojeli bodo srečo, ko bodo darovali kri človeku, ki se bori za življenje. Naj vam bo to človekoljubno dejanje v življenju z dobrim povrnjeno.

Z letošnjim geslom "Moč humanosti" pozivam vse, ki so zdravi in voljni darovati kri, da se pridružijo krvodajalcem.

Lojzka Šumer
tajnica DU Lovrenc na Pohorju

NESREČA

Lep sončen dan, le kdo obstal bi v sobi,
razmišlja Mihec ob svoji novi žogi.

"Le malo me preizkusi", žoga vabi
in Mihec na svarilo mamino pozabi.

Že žoga se po cesti kotali,
za njo pa Mihec se vesel podi.

Tedaj pa, joj, zacvilijo zavore,
Mihec pade, vstati več ne more.

Že v bolnico rešilni voz drvi,
kjer bil je Mihec, luža je krvi.

Transfuzija življenje je rešila,
kri darovana zdravje je vrnila.

Vsa srečna mati je tedaj dejala,
tud' svojo kri odslej bom darovala.

Lojzka Šumer
tajnica DU Lovrenc na Pohorju

ZAHVALE IN POHVALE

NEKJE V TEBI RAHLA BOL, PA JE NE MOREŠ PRAV DOJETI...

Vsako slovo je težko, še posebej, ko se poslavljaš od 40. letnege dela, humanega in odgovornega dela zdravnika, specialista splošne prakse v kraju, kjer poznaš vsakega posameznika, ga spremljaš od rojstva, preko otroškega razvoja v zrela leta in ne nazadnje do upokojenca z njegovimi najrazličnejšimi zdravstvenimi težavami...

Koliko dodatnega študija, zasledovanja napredka v medicini, koliko seminarjev, simpozijev in drugega, laiku neznanega dela... Koliko odrekanj, trenutkov strahu za bolnega varovanja, pa tudi veselja, ko spoznaš, da si rešil življenje, da si pomagal in dajal upanje trpečim...

Tak je zdravnik, ki ostaja v vseh odločanjih sam, brez timske pomoči sodelavcev – zdravnik podeželja.

... in tak je bil tudi naš zdravnik dr. Vojko Meršnik – specialist splošne prakse, splošne medicine – kar 40 let! Kako hitro teče čas...

Treba se je posloviti, pustiti svoje delo in prostor nasledniku... to boli...!

Še mnogo bolj pa boli, ko nenadoma spoznaš, da ni v vsem kraju kjer si se rodil, živel in delal, človeka, društva, organizacije, ki bi ti ob slovesu segla v roko in ti izrekla zahvalo za vse kar si storil v teh 40-tih letih...

Težko je tudi nam, dr. VOJKO, nam starejši generaciji, s katero ste imeli nedvomno največ dela. Hudo nam je, zato se zahvaljujemo za vso razumevanje, za vse dobre besede in za lajšanje težav.

Beseda HVALA je premalo – ostali boste v naših srcih, v našem spominu!

Vaši upokojenci

V novembru, 1999

iz kraja in vseh zaselkov Lovrenca

POHVALE

Prisrčna hvala Zofiji Jodlovi za oskrbo in negovanje rož na oglašni tabli in za nameščanje plakatov. Tabla je ob cesti pred samopostrežno trgovino.

Prisrčna hvala gre tudi Francu Vedeniku za opravljen zaščitni premaz (z beltonom) oglasne table, ki je ob cesti pred samopostrežno trgovino.

Za nameščanje plakatov v okolici Lovrenca pa občasno tudi v Lovrencu in za prevoz predsednika društva na raznih relacijah, gre posebna zahvala Jožetu Špambauerju.

Za požrtvovalno in prizadevno delo gre tudi posebna zahvala vodstvu društva.

Za oskrbo table, nameščanje plakatov in žalne zastavice ter žalnega obvestila, se prisrčno zahvaljujemo Roziki Hodnikovi. Tabla, za katero ima skrb gospa Rozika, je ob cesti na stranskih vratih Križne cerkve.

Za uspešno vodenje občnih zborov društva se prisrčno zahvaljujemo Hrabru Pernatu, dipl. ing.

Jože Javornik

PREGLED DELA ROČNODELSKEGA KROŽKA "PIKAPOLONICA" V LETU 1998/99

Naše delovno leto se je pričelo v mesecu oktobru in smo ga zaključile z majsko razstavo v šolski avli.

V ročnodelskem krožku je bilo 33 vestnih in marljivih "PIKAPOLONIC", ki so pletle, kvačkale in šivale. Krožek smo imele vsak četrtek v učilnici naše šole od 16. do 18. ure. Od pričetka krožka strokovno bdita nad nami mentorici gospa Vida Roškar in gospa Vikica Gutsmandl. Nam upokojenkam se je pridružilo tudi deset mlajših navdušenk za ročno delo. Tudi šolarke so pod vodstvom gospe Vide Roškar imele v lanskem letu ročnodelski krožek.

Vsako leto se naučimo kaj novega in tako smo tudi lani spoznale "kvačkanje čez vilico", šivanje "handarger vez", "florentinski vez" in "ažur". V mesecu maju smo pripravile zaključno razstavo v šolski avli in razredih. Na razstavi smo pokazale naše celoletno delo. Razstavo smo popestrile s kulturnim programom, z modno revijo in za gledalce zanimivim in bogatim srečelovom. Vsem, ki so nam prispevali za srečelov se še enkrat lepo zahvaljujem. Pri razstavi je sodeloval tudi krožek lovrenških učenk s svojimi izdelki. Izkupiček od srečelova smo porabile za ogled Dolenjske. Bile smo v Trebnjem, kjer so nas lepo sprejele članice ročnodelskega krožka upokojenk "VESELE PLETILJE". Sodelovale smo tudi s sorodnimi krožki iz Črne na Koroškem, Limbuša, Ruš, Pekar.

Poleg naše tradicionalne razstave v mesecu maju, smo sodelovale tudi na "JEZERNIKOVH DNEVIH" z razstavo v gasilskem domu in decembra na "BOŽIČNO-NOVOLETNEM SEJMU". Ob razstavi v mesecu maju smo prejele priznanje Mestne zveze upokojencev Maribor.

O našem delu pa je bilo zapisano tudi v reviji "NAŠA ŽENA" in predstavili sta nas TV postaji RTS in MOJ VIDEO.

Na koncu poročila se želim zahvaliti v imenu vseh "PIKAPOLONIC" ravnatelju Osnovne šole Lovrenc, da lahko delamo in razstavljamo v šoli.

Milena Fornezzi

SMO PIKAPOLONICE

1. Pri krožku me se zbiramo,
ko zunaj že pritiska mraz,
četrte rezerviramo,
za nas je zdaj prijetni čas.

Refren: Pika, pika, pikamo,
zraven dobre volje smo,
pridne kot čebelice smo –
Pikapolonice.

2. Spet v šolo me zahajamo,
k naši Vidi, Vikici,
ki se za nas žrtvujeta
in znanje posredujeta.

Refren: Pika...

3. Zdaj s prsti v levo, v desno tja,
ovitek eden ali dva,
pred nami je prtiček djan,
iz rešiljeja bluzica.

Refren: Pika...

4. Razstave me prirejamo,
sosednja društva vabimo,
okrog se me podajamo,
prijateljstva tud' sklepamo.

Refren: Pika...

5. Vrtijo igle, kvačke se,
in zraven dobra volja je,
zabavo si privoščimo,
na izlete redno hodimo.

Refren: Pika...

Lojzka Šumer
tajnica DU Lovrenc na Pohorju

NAŠI DOPISNIKI

ZOPET V IZOLI

Že nekaj let se predsednik našega društva gospod Javornik s svojim odborom trudi, da bi nam polepšal nekaj dni v letu z oddihom ob morju.

Čeravno je bilo letošnje poletje vremensko bolj muhasto, smo imeli pri izbiri termina veliko sreče. Že ob odhodu iz Lovrenca je posijalo sonce in nas spremljalo vse dni našega bivanja v Izoli. Vožnja do našega cilja je bila prijetna in zabavna – pa kako tudi ne bi bila, ko pa nas je zopet vozil šofer Certusa gospod Drago. Malokdo zna tako doživeto in pristno pripovedovati šale kot se posreči to prav njemu. Tudi petja med potjo ni manjkalo in tako dobro razpoloženi smo prispeli do hotela DELFIN. Tu so nas prijazno sprejeli in takoj namestili po sobah. Vse so lepe in čiste, posebno presenečena in navdušena pa sem bila nad obnovo kopalnic, ki so sedaj zelo estetsko urejene. Razveseljivo je, da je zadnja leta opaziti v hotelu razne izboljšave in obnove, zato gre vsa POHVALA upravi hotela DELFIN. Prepričana sem, da smo bili vsi zadovoljni tudi s prehrano, ki je bila raznolika in okusno pripravljena. Prijazno pa je bilo tudi strežno osebje. Čistoči v hotelu kakor tudi na plaži se posveča dovolj pozornosti. Tudi letos smo tisti, ki se radi kopamo v morju, uživali enako kot ostali, ki so se kopali v preurejenem in povečanem bazenu. Ob večerih smo se ob morju sprehajali ali v hotelu poslušali glasbo, nekateri pa so se veselo vrteli po plesišču. Tako je vsakdo našel nekaj zase, v svoje zadovoljstvo, zato so dnevi vse prehitro minili.

Zaradi vseh navedenih ugotovitev in lepih doživetij priporočam lovrenškim upokojencem, da se okorajžijo in se v čim večjem številu odločijo za ta oddih ob morju, ki nam je v teh letih še kako potreben.

Kristina Šiker

DOPUST NA MORJU

Šestnajstega avgusta zjutraj ob 6. uri smo se odpeljali z avtobusom iz Lovrenca na Pohorju proti Kopru v Izolo. Bilo nas je okoli 55. Ko smo se pripeljali v Izolo, smo se ustavili pred hotelom "Delfin", znanem upokojenskem hotelu. Prispeli smo okoli 13. ure, dobili ključke od sob, kjer smo bivali 6 dni in takoj odložili svojo prtljago. Najprej smo se nekoliko umili in preoblekli, nato smo šli k skupnemu kosilu. Po kosilu smo se vrnili v sobe in svoje stvari pospravili na svoja mesta.

Sledil je prvi počitek po naporni vožnji. Poslali smo tudi svoja telefonska sporočila, da smo srečno prispeli. Popoldanske ure smo preživeli vsak na svoj način. Eni so odšli na obalo in se kopali v morju, drugi smo plavali v bazenu. Tako je minil prvi dan in približala se je noč. Ob 18.30 uri se je pričela večerja. Prvi dan sta bili kosilo in večerja po izbiri hotela. Ostale dneve smo izbirali menije sami. Tudi zajtrk je bil po izbiri. Hrana je bila obilna in dobra. Naučili smo se tudi sladoleda.

Vsak večer je bila na terasi glasba, ki nas je zabavala do poznih ur.

Vsak dan po kosilu smo se zbrali v naši sobi in tako pokramljali o dogodkih, ki smo jih doživeli. Tudi vice smo si pripovedovali. Bilo nam je lepo in prijetno. Vse dneve smo se kopali in se sprehajali. Dnevi dopusta na morju so izredno hitro minevali.

Med tem dopustom na morju so me prišli obiskat sorodniki iz Kopra. Omeniti bi še želela, da smo se izredno razveselili prenovljenih kopalnic in sanitarij. Moram reči, da je bilo zelo lepo.

Prišla je nedelja, 20. avgust, ko smo se morali posloviti. Zopet je pripeljal avtobus iz Maribora in zelo prijazen šofer nas je odpeljal domov.

Ako bo meni in vsem ostalim zdravje naklonjeno, bomo še preživljali dneve ob morju.

Ob koncu dopusta se zahvaljujem lovrenškim upokojencem, predvsem predsedniku Jožetu Javorniku, da so mi dopust na morju omogočili.

Lep pozdrav vsem, ki smo se srečali na dopustu.

Jerica Reflak
Ribnica na Pohorju

DELO HUMANITARNE KOMISIJE PRI D.U. LOVRENC NA POHORJU

V humanitarni komisiji je šest članov in predsednik. Njihova naloga je, da obiščejo starostnike, stare nad 80 let. Na priporočila socialne delavke obiščemo tudi mlajše od 80 let starosti, če so ti bolni ali celo nepokretni. Vse obiske opravimo že v mesecu oktobru, ko je še vreme ugodno. Vsak član humanitarne komisije ima določen teren, po katerem razdeli skromna darila starostnikom in bolnikom. Skromna darila navajam zato, ker smemo uporabiti za enega obdarovanca le ca. 1.000,00 SIT. Obdarovanci nas razumejo in se teh daril, kakršna pač so, zelo razveselijo, kakor tudi našega obiska. Marsikdo reče: "Boljše so skromna darila, kot pa nič."

Starostnikom, ki dopolnijo 90 let, podarimo tudi šopek cvetja. Ponosni so na svojo starost, nekateri še pravi korenjaki – kot pravimo radi – prave pohorske grče. Želim jim še dosti zdravih let. Ob teh obiskih doživimo prijetne in neprijetne dogodke. Naj opišem enega, ki se je pripetil letos prav meni na področju Recenjaka.

Obiskal sem starejšo upokojenko, da ji izročim darilo. V kuhinji me je ustavila vnukinja obdarovanke in rekla, da ne smem naprej v sobo. Vztrajal sem, da vstopim, a mi odločno reče: "Dajte si dopovedat, da ne morete naprej, ker babica spi." "No, če je pa tako, potem Vas prostim, da ji Vi izročite to darilo, ki je od Društva upokojencev Lovrenc na Pohorju," sem ji rekel. "A vi ste, pojdite kar naprej", je zažvrgolela presenečena vnukinja. Izročil sem ženi darilo, ji zaželel zdravja in jo vprašal, kako se počuti. Zaupala mi je, da ob lepem vremenu vstane in se sprehodi. Ko sem odhajal, me je na balkonu čakala presenečena vnukinja. Rekla mi je: "Veste, opravičiti se Vam moram za mojo nevljudnost. Mislila sem, da prodajate sveče za vse svete, ko ste pa imeli vrečko." Seveda vnukinji nisem zameril – zakaj ji tudi bi, ko je pa tako lepo in skrbno varovala svojo babico. Gotovo jo ima zelo rada. Tudi mi imamo radi vse starostnike, zato jim nosimo darila.

Predsednik HK pri DU Lovrenc
Drago Brezovnik

PAJŠTVA – SUŠILNICA SADJA

V Lovrencu na Pohorju stoji ena redkih sušilnic sadja v Sloveniji – "pajštva". O tem objektu ni nobenih pisnih virov. V zemljiški knjigi ima parcela, na kateri stoji pajštva, št. 134/4.

Na podlagi ustnega vira je stara preko sto let. Po pripovedovanju starejših krajanov naj bi bila stara več kot dvesto let. Zagotovo je le to, da so v njej še leta 1949 sušili sadje.

Kot že ime pove, je "sušilnica sadja", stavba, ki je služila sušenju sadja. V prvi vrsti za potrebe župnišča. V njej so lahko sušili sadje tudi ostali Lovrenčani. Vse večje kmetije pa so imele svoje sušilnice sadja. V pajštvu so sušili jabolka, hruške in slive.

Hruške in slive so sušili cele, jabolka pa so razrezali na štiri dele, kar se je posušeno imenovalo "PLATIČI"; suhe hruške so imenovali "KLOCE". Sadej se je sušilo od dva do tri dni. Vsak, ki je pripeljal sadje sušiti v farško pajštvo, je moral pripeljati tudi drva. Za pravilno sušenje sadja je bilo potrebno pazljivo kurjenje, zato je to običajno delala za to izurjena oseba. Kurili so z bukovimi drvimi; zelo primerna pa so bila grčava polena, ki so dolgo gorela in tlela.

Pajštva je delno zidana, delno lesena. Dolga je 727 cm in široka 377 cm, pokrita je s staro opeko. Ostrešje je sestavljeno in povezano brez žebeljev, samo z lesenimi klini ali "CVEKI".

Notranjost je razdeljena na dva dela: na predprostor in na sušilnico. Predprostor je lesen, ima kamnite temelje ter podeskana tla. Sušilnica je zidana, ima obokano kurišče, nima dimnika, ima le dva zračnika. Nad obokanim kuriščem so nameščene "DERE", v treh višinah. (Dere so iz lesa zbiti pladnji – dolgi okrog 200 cm in široki približno 60 cm). Dere so nameščene na lesenih valjih, "VALC-

NIH", da se z lahkoto premikajo. Predprostor pajštve ločujejo od sušilnice še posebna vrata.

Po letu 1949, ko so v njej prenehali sušiti sadje, jo je doletela žalostna usoda propadanja. Šele leta 1993 so se zanjo začeli zanimati lovrenški šolarji, z mentorico Darjo Miglič. Vendar jim takrat ni uspelo, da bi jo začeli prenavljati.

Šele v letu 1999 je Turistično društvo Lovrenc na Pohorju, skupaj z občino Lovrenc in Zavodom za naravno in kulturno dediščino iz Maribora, pajštvo obnovilo in jo usposobilo za sušenje sadja.

Pajštva je bila v celoti obnovljena v kratkih štirih mesecih, s pomočjo zavzetih in zagnanih Lovrenčanov, ki jim ni vseeno, kaj se dogaja z naravno in kulturno dediščino v kraju. Za obnovo so potrebovali preko 1000 delovnih ur. Tako so prenovljeno pajštvo predali svojemu namenu 1. oktobra 1999.

V njej so posušili že kar nekaj sadja, tako kot so ga sušili pred več kot petdesetimi leti – za potrebe Lovrenčanov. Da je bilo sadje dobro posušeno, je poskrbel g. Franc Vaner, ki je pripravljen tudi v bodoče sušiti sadje.

Sadje bo mogoče sušiti vsako leto v jesenskih mesecih – po zaključku Jezernikovih dni.

Pajštvo si je možno tudi ogledati. Za ogled se zglasite v Turističnem društvu Lovrenc na Pohorju, ki je uradni skrbnik pajštve.

Cvetka Arl

LETO 2000

Sedim v sobi. Ura na roki neprestano bije in moti ritem glasbe, ki v smrtni tišini prihaja iz zvočnikov. Prav čudno, da to sploh opazim, saj gledam rahlo zamišljeno skozi okno.

Takrat jih opazim, ta nebogljena vesela bitja, ki se poigravajo, kakor, da nimajo kaj početi, kakor, da se jim nikamor ne mudi. Zdi se, da so večne. Se motijo? Ne, snežinke tudi to leto, to stoletje, to tisočletje znova prekrivajo zemljo ter v sebi nosijo skrivnosti svetlotemne preteklosti. Prihajajo kakor nepredvidljive sile, kakor lepote, ki čarajo s svojim pogledom. Njihov ples je kakor neznano, skoraj mitsko obnašanje bogov, ki so nam naklonili preteklost. Bolj kot jih opazujem, bolj mi po glavi rojijo misli, ki poplesujejo kot one. Leto 2000. Doživel bom prehod tisočletja! Velik dogodek, toda... Zakaj nisem navdušen? Sprašujem vas, kaj mi prerokujete, dame v belem? Kaj ste videle? Kaj veste, kar mi ne zaupate? Nič. One še kar tiho poplesujejo in čakajo na svoj čas, ko se vrnejo k bogu, od koder prihajajo. Kakor bi živel v pravljici me dvignejo medse in ponesejo v višave skrite prihodnosti. Prikazni, ki jih vidim, so strašljive in obenem nepopisno lepe. Razkažejo mi preteklost in one, ki so večne, me vrnejo v objem toplega doma – fotelja.

Zbudi me glas telefona. Pogledam na njo, ki reže tišino v moji sobi. Kaže na 6.45. Skrajni čas je, da se prebudim in zaključim sanje, ki so mi tako drage. Pogledam skozi okno. Sneži. Spomin mi seže nedaleč nazaj v sanje, ki so postale realnost. Pogled v prihodnost grozljiv ali optimističen, kakršen koli, živeti ga bo treba!

Dijak IV. letnika
srednje strojno tehnične šole
Drago Benkič, ml.

MOJ DOM

Je kje še lepše kot doma,
ko domača hiša mi zavetje da,
ko slišim šelestenje brez
in božajoč šepet cipres?

Je kje še lepše kot doma,
ko cvetja vonj se širi prek polj,
ko gledam modrega neba sinjino
in čutim srčni mir, tišino?

Nikjer ni lepše kot doma,
ko vsak delček mojega srca
obuja na mladost spomine,
odpira srčne mi globine.

Lojzka Šumer
tajnica DU Lovrenc na Pohorju

NEKAJ MEJNIKOV V 20. STOLETJU

1900–1910

- 1900: Deimler, Bosch, Diesel ter Otto orjejo ledino avtomobilizmu
- Druga velika industrijska revolucija
- Anglijo in Evropo znova pesti kuga
- Ustanovitev Antantnih in Centralnih sil.

1910–1920

- 1914: Atentat na Franca Ferdinanda
- 1914: Začetek prve svetovne vojne
- 1917: Vstop ZDA v prvo svetovno vojno
- 1917: Oktobrska revolucija
- 1919: General Rudolf Maister osvoji Maribor

1920–1930

- 1921: Vidovdanska ustava
- 1922: Prepoved slovenščine na sodiščih v Trstu
- 1924: Umre Lenin
- 1929: Diktatura Aleksandra
- Polom borze na Wall Street-u

1930–1940

- 1931: Prvi celovečerni film
- 1932: Moratorij na kmečke dolgove
- 1933: Hitler prevzame oblast v Nemčiji
- 1936: Prva univerzitetna knjižnica v Ljubljani
- 1937: Ustanovitev Komunistične partije Slovenije
- 1939: Začetek druge svetovne vojne

1940–1950

- 1941: Prekinitev Hitlerjeve "hitre vojne"
- 1943: Hitler v Stalingradu doživi prvi poraz
- 1944: Domobranska prisega
- 1945: Konec druge svetovne vojne
- 1947: Ustanovljen informburo
- 1950: Začetek nove vojne, tokrat v Koreji.

1950–1960

- 1951: Mirovni sporazum med Japonsko in ZDA
- 1953: Konec korejske vojne
- 1955: Stalin ustanovi Varšavski pakt
- 1956: Izstreljen prvi umetni satelit Sputnik
- 1959: V Sloveniji uzakonijo osemletno osnovno šolo

1960–1970

- 1961: Neuspešno izkrcanje sil ZDA na Kubi
- 1961: Jožef Šlibar postavi rekord v smučarskih poletih (141 m)
- 1963: Umor Kennedyja

- 1963: Ustava SFRJ
- 1964: ZDA se vpletejo v Vietnamsko vojno
- 1967: V Koper pripelje prvi vlak
- 1968: Študentske demonstracije po vsej Jugoslaviji
- 1969: Začetek teritorialne obrambe Slovenije

1970–1980

- 1972: Odprt avtocestni odsek v Sloveniji med Vrhniko in Po stožno
- 1973: Konec Vietnamske vojne, konec Hipijev
- 1975: Ustanovljena univerza v Mariboru
- 1979: Prvi Slovenski vzpon na Mount Everest

1980–1999

- 1980: Umre Josip Broz Tito
- 1986: Milan Kučan predsednik v novem vodstvu ZKS
- 1988: Prvi "mitingi resnice" v Srbiji in Črni gori
- 1990: Odhod Slovenske delegacije iz kongresa in razpad ZKJ
- 1991: Razglasitev neodvisnosti Slovenije
- 1992: Slovenija sprejeta v OZN.

NAŠI KEGLJAČI

SPOMINI DVEH KEGLJAČEV

Kegljaški šport je bil v našem kraju kar lepo razvit. Še pred nekaj leti nazaj smo imeli kar 15 ekip. Res, da jih danes ni več toliko, vendar jih še zmeraj nekaj vztraja, med njimi tudi mešana ekipa upokojencev.

Želela bi vam predstaviti dva kegljača, ki imata kar precej dolg "kegljaški staž". To sta gospod Friderik Heinschko in gospod Marjan Dragar.

G. Friderik, po domače Friček, se spominja svojih začetkov, ki sežejo v daljše leto 1957. Takrat je bilo edino kegljišče pri Skačju, keglje pa so še sami postavljali. Bila so le prijateljska srečanja. Takole pravi: "Zaposlen sem bil v Tovarni kos in srpov in takratni sindikat je bil pobudnik, da se je ustanovila kegljaška ekipa z imenom "KOSAR". Bili smo dobri kegljači in strastni navijači. Tekem je bilo ogromno, od prijateljskih in sindikalnih, ob raznih praznikih... Zgodilo se je, da sem kegljal kar pri dveh ekipah. V letu 1986 sem prevzel mesto "kapetana" že kot upokojenec. Ekipo sem vodil do leta 1990. Po kratkem mirovanju pa smo zopet pričeli s kegljanjem in v letu 1991 je prevzel ekipo g. Marjan Dragar. Jaz sem kegljal še do leta 1997, vendar sem zaradi operacije in bolezni žal moral prenehati.

Meni osebno je kegljanje mnogo pomenilo, kegljal sem z veseljem. S prijatelji smo se dobro razumeli, pa tudi moja družina je imela razumevanje za ta moj konjiček. Res me vežejo lepi spomini na tiste čase."

In kakšni so spomini gospoda Dragarja?

"Kot mlad fant sem zahajal v mariborski hotel Turist, tam je že bilo avtomatsko kegljišče. Kegljali smo na "ek", takrat zelo priljubljeno igro.

Zaposlen sem bil v TAM-u in sindikat je bil leta 1957 pobudnik za ustanovitev kegljaške ekipe. Čez kakšno leto sem prestopil v tedanji klub "Lokomotiva", kjer smo tekmovali v drugi slovenski ligi. Z večino takratnih tekmovalcev se še danes srečujemo, seveda že kot upokojenci v upokojenski ligi in tekmovalnega duha imamo še vedno na pretek, ha, ha...

Tudi jaz sem se zaposlil v Tovarni kos in srpov in nadaljeval s kegljanjem v ekipi KOSAR vse do upokojitve. In tako poteka že deveto leto mojega vodenja in treniranja upokojenske ekipe. Včasih so rezultati boljši, včasih slabši, kroglja je pač okrogla. Temu športu sem se nekako zapisal in ostal bom tako dolgo, dokler mi bo še zdravje dopuščalo. Rad prihajam na naše treninge ob sobotah, saj smo res kot ena družina, ki se dobro razume. Niso vedno pomembni rezultati, je bolj pomembno druženje in iskreno prijateljstvo. Izkoristil bi priliko in vsem kegljačem, navijačem, skratka vsem upokojencem želel zdravja in sreče v letu 2000, naši ekipi pa dosti "podrtih lesov" in še naprej veliko dobre volje."

Gospodu Heinschku in gospodu Dragarju se zahvaljujem za prijeten pogovor. Obema želim veliko zdravja in mnogo lepih uric med nami na kegljišču.

Marjana Perklič

IZLETNIŠTVO

Pri društvu imamo uvedene redne, kopalne in planinske izlete. Ročnodelski krožek "Pikapolonica" pa organizira lastne izlete. Običajno imajo po tri izlete letno in se imajo zelo lepo.

Zelo uspel izlet društva je bil v letu 1999 na mednarodni obrtni sejem v Celju. Mnogo zahtevnih izdelkov, ki jih premore danes obrtništvo, smo videli. Ta sejem je postal tako obsežen, da tri ali štiri ure ne zadostujejo, za ogled vsega sejma. Nato smo nadaljevali pot preko Zreškega in Južnega Pohorja. S krožno vožnjo smo si ogledali mesto Zreče in potem nadaljevali pot v vas Gorenje (nekoč vas imenovana Šentjungota), kjer smo se ustavili v gostišču Smogavc in imeli zelo dobro in kvalitetno kosilo.

Naj predstavim to urejeno in perspektivno gostišče na jugovzhodni strani Zreškega Pohorja. V zadnjih, nekaj manj kot petnajstih letih, so uspeli ustvariti na področju gostinstva to, da dandanes lahko ponudijo:

- 1 apartma,
- 11 prijetno opremljenih sob z 48 ležišči,
- veliko restavracijo s 130 sedeži,
- malo restavracijo s 60 sedeži,
- lovsko sobo z 20 sedeži,
- točilnico z 20 sedeži,
- vrtno teraso s 40 sedeži.

O skrivnostih kuhinje v tem gostišču se gosti prepričajo sami. Goste postrežejo:

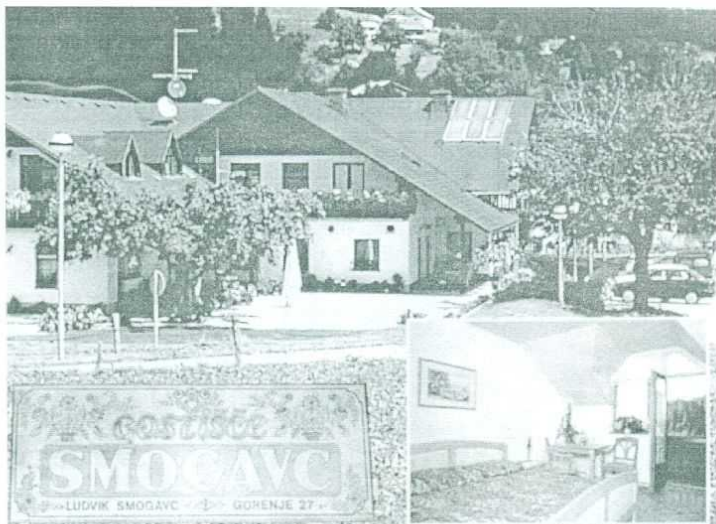
- a) z domačo hrano,
- b) z jedmi divjačine,
- c) z raznimi specialitetami in domačim aperitivom,
- d) z izbranimi in dobrimi vini.

Gostje lahko uživajo v prelepi neokrnjeni naravi, se lahko sprehajajo, plavajo, igrajo tenis, se ukvarjajo z lovom in ribolovom ter počivajo.

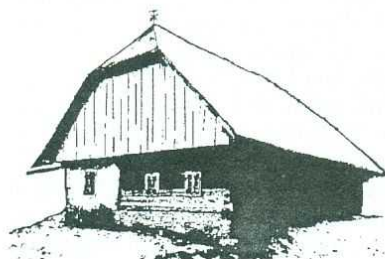
Od gostišča Smogavc se odpira čudovit pogled – razgled celo od Maribora do Celja. Gostišče leži na nadmorski višini 760 m, od koder vodi asfaltirana cesta do Rogle (11 km) in do Zreč 6 km. Ceste so večidel vse asfaltirane.

Pri Smogavcu se gostje počutijo kot doma in spet se radi vračajo v to slikovito vasico Gorenje in ustavljajo v prijetnem gostišču (telefon: 063/757-2550). Poslovili smo se in nadaljevali pot preko Resnika na Skomarje. Ta pohorska vasica domuje na nadmorski višini 944 m. Ogledali smo si muzej – rojstno domačijo pohorskega pesnika Jurija Vodovnika. Tamkajšnji tajnik, ki ima ključke od pesnikove domačije, nam je pripovedoval o življenju in delu nekoč na tej kmetiji.

Najprej smo se ustavili v kuhinji – dimanci, kjer smo videli predmete, ki so se uporabljali pri kuhanju v taki kuhinji. Nato smo si ogledali veliko sobo (nekoč imenovano: vsakdanjo sobo). Iz velike

sobe je vhod v malo sobo (imenovano nekoč: štibelec), tam smo si ogledali Vodovnikove pesmi v originalu. V mali sobi smo se ob knjigah znašli: Štefka Adam, Ljubica Toniutti in Jože Javornik. Dogovorili smo se s tajnikom, da bo napravil prepis pesmi: Od pohorskih kmetov vam hočem zapet. In dano obljubo je tudi izpolnil. Nikakor pa ni pozabil pokasirati od vsakega udeleženca po 200 tolarjev.

Pesnikova domačija na Pohorju

Prepis pesmi

Moj ljubi, rajni oče
so bili cimerman,
so stavli hiše, koče,
skomarski furmanam.

Tesali so za stavbe les,
popravljali so mline vmes,
so bili pinter no kolar,
no skomarski coklar.

Jurij Vodovnik

Od Skomarja nas je pot vodila na Roglo, ki leži na višini 1517 m, kjer se nismo ustavljali. Na Rogli so ravno na ta dan preženovali 80-letni jubilej Juniorja. Postanek smo spet imeli na Pesku (1382 m). To je priljubljena planinska postojanka – "Koča na Pesku". V koči ob kupici vina smo se tudi dogovorili, da gremo v prvi polovici meseca oktobra na Madžarsko. Izlet na Madžarsko je tudi uspel. Bilo je preko 40 izletnikov in je bila vesela, pa tudi prijetna družba.

Zadnji postanek smo imeli ob jezeru pri Mašinžagi. Cesta Pesek-Lovrenc je bila dobro urejena, tako da smo varno prispeli nazaj v naš lep lovrenški kraj.

Krona vseh izletov pa je gotovo izlet in 6 dnevno bivanje v Izoli. Že več let zaporedoma nas v poletnih mesecih vodi pot na morje, kjer se imamo lepo in dobro. Marsikateremu izletniku roji po glavi misel:

*"Z veseljem se človek na morje poda,
tja kjer domuje hotel Delfin in prijazna Izola,
kamorkoli se človeku oko ozre vidi cvetje, ki zelenice krase;
ko se človek odpočije in pozabi na vsakodnevne tegobe in skrbi,
si vedno in znova tja nazaj v Delfin in Izolo želi."*

Jože Javornik

ŽELJA

Lepo je imeti sanje.
Vsi jih imamo –
tisti, ki jih priznamo,
in tisti, ki ne.

Nam vsem
je skozi sanje dano
čutiti žalost, srečo,
veselje...

Sanje so želje.
So misel, ki greje,

so volja, ki vleče,
so nada, ki klije...

Tudi jaz jih imam.
Naj ti nikoli nihče
nobenih sanj
ne razbije.

Olga Kasjak

EKONOMSKO PRAVNI KOTIČEK

I. VARSTVENI DODATEK

Za varstveni dodatek lahko zaprosi upokojenec-ka, če pokojni-na ne presega 59.427,81 SIT; premoženjski cenzus pa ne sme presegati 52.096,68 SIT na družinskega člana. Podrobne informacije na tel. št.: 223-431, int. 266.

II. POGREBNI STROŠKI se poravnajo do zneska 100.000,00 SIT, vendar je potrebno predložiti ustrezne račune. Če pa naš državljani umre v tujini in ga pripeljejo v domovino, pa se poravnajo pogrebni stroški do zneska 150.000,00 SIT.

III. POSMRTNINA ZNAŠA 39.981,00 SIT in pripada zakoncu, ki ni bil samostojno zavarovan.

IV. KOTIRANJE DELNIC IN POKOJNINSKIH BONOV V MARIBORU se nahajajo naslednje borzoposredniške hiše:

1. MARIBORSKA BORZNO-POSREDNIŠKA HIŠA, V. Kraigherja 5 (City), tel.: 229-20-81;
2. TBM, borzno-posredniška hiša, Slovenska ul. 39, tel.: 229-86-00;
3. VERITAS, borzno-posredniška hiša, Partizanska c. 30, tel.: 220-89-00.

Tržna vrednost delnice pooblaščenice investicijske družbe INFODN-ZLAT na dan 23. 11. 1999 je 51,00 SIT.

Za primerjavo navajamo še tržno ceno pokojninskega bona na dan 23. 11. 1999; ki je 50,80 SIT.

V. V naslednjem časopisu bomo objavili v EKONOMSKO PRAVNEM KOTIČKU vzorec kupoprodajne pogodbe za nepremičnine in pot, ki jo morata opraviti pogodbeni stranki od občine preko Uprave enote do notarja in končno do zemljiške knjige.

Jože Javornik, oec.

ZA DOBRO VOLJO

1. Ne bo prišel v nebesa

Iz Kopra je bil v Celje premeščen župnik. Ko se je nekega dne sprehajal po okolici Celja je zašel. Ni vedel, po kateri poti naj se vrne v Celje. Srečal je navihanega dečka, katerega je vprašal: "Kako bi prišel nazaj v Celje?" Navihanelec reče: "Ne povem vam." Župnik ves ogorčen reče: "Ti pa ne boš prišel v nebesa." Deček pa odvrne: "Vi pa v Celje ne!"

2. Poslovitev

K. Juretovi materi je iz Nemčije prišel za en teden na dopust brat z ženo. Po tednu dni sta se odpravljala nazaj v Nemčijo. Mati vsa v solzah govori: "Tako smo veseli, ko prideta in zelo žalostni, ko gresta. Pa srečno pot!" Pa reče petletnemu sinu Juretu: "No Jure, poslovi se od strica in tete in jima kaj povej." Jure s korajžjo reče: "Tako smo žalostni, ko pridete in zelo veseli, ko greste. Pa srečno pot."

3. Med prijateljicami

Štefka kupi novo krtačo za straniščno školjko. Čez nekaj dni jo vpraša prijateljica Jožica, kako je zadovoljna z novo krtačo. Štefka reče: "Se kar, ampak papir je pa le papir."

4. Posiljena

Neka ženska prijavi pri sodniku, da je bila posiljena. Da bi se sodnik prepričal o resničnosti prijave, je žensko spraševal: "Povejte mi, kako je bilo?" Ženska reče: "Moški me je s silo zvlekel v spalnico." Sodnik: "In potem?" Ženska: "Slekel me je." Sodnik: "In potem?" Ženska: "Položil me je na posteljo." Sodnik: "In potem?" Ženska: "Zvezal mi je roke. Sodnik: "In potem?" Ženska: "Dala sem noge narazen, da mi še teh ne bi zvezal."

Drago Brezovnik
DU Lovrenc na Pohorju

Zakaj ne bi polepšali praznikov sebi in svojim najdražjim?

Nova KBM - design / Emil Lajoč / Foto Blanca Dora

V decembru boste lahko
z ugodnim posojilom Nove KBM sebi in svojim
dragim podarili tisto, kar ste želeli.

Obrestna mera **TOM + 2,6 %** letno do 6 mesecev
in **TOM + 3,1 %** letno od 7 do 12 mesecev.

Denar dobite takoj!

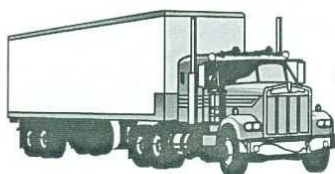
Informacije po telefonu (062) 229 2950.

 Nova KBM d.d.
Vaš denar. Vaša banka.

Srečno 2000!

<http://www.nkbm.si>

ČREŠNAR ANTON **PREVOZNIŠTVO** s.p.
Pot Šercerjeve brigade 3, Lovrenc na Pohorju, tel.: 062/675-173

OPRAVLJAM
JAVNE
PREVOZNE
STORITVE

Želim vsem naročnikom vesele božične praznike
in srečno novo leto 2000

foto *Franci*
PRVI FOTO STUDIO
● V KRAJU

LOVRENC NA POHORJU
Kovaska cesta 1a3
Tel. 675-230

Vsem strankam
želim
vesele božične praznike
in srečno novo leto 2000.

Manfreda s.p.

Kovaška cesta 22, Lovrenc na Pohorju, tel.: 062/675-223
fax: 062/675-223

Transportno podjetje
v domačem in
mednarodnem prometu

Priporočamo se za uspešno sodelovanje.
Vsem poslovnim partnerjem in sodelavcem
želimo srečno in uspešno novo leto 2000.

Alfonz ŠUMER, s. p. PREDELAVA LESA

Kovaška cesta 60, Lovrenc na Pohorju
Telefon: (062) 675-350, 47-14-913

Nudimo vam izdelavo in montažo stenskih oblog,
ostrešij ter lesne embalaže (zaboji za jabolka, palete).

Cenjenim kupcem želimo veliko uspeha in sreče
v novem letu 2000!

STRDIN MILOŠ s.p.
2344 Lovrenc na Pohorju
Spodnji trg 53
tel./fax: (062) 675-071

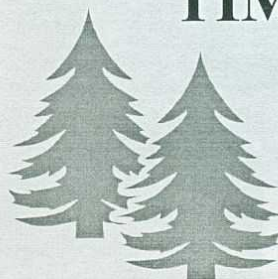
IZDELUJEMO:

- cementne estrihe
- cementno vezane
industrijske pode
- epoksidne in
poliuretanske ind. pode
- tiskane betone

TIMBERIA d.o.o.

gradbeništvo in predelava lesa

TONE RAZDEVŠEK

Tovarniška 51, 2342 Ruše
Tel.: 062/661-108, fax: 662-279
Mobitel: 0609/651-559, gsm: 041/904-136, tel. doma: 675-483

MESARIJA JAVORNIK

Gornji trg 40, Lovrenc na Pohorju
telefon: 062/675-147

Odpiralni čas:

vsak dan od 8. do 13. ure
in v sredo ter petek še od 15. do
17. ure

*Nudimo vse vrste mesa
in mesnih izdelkov.*

Cenjenim kupcem - strankam želimo vesele božične praznike
in veliko uspehov in sreče v novem letu 2000.

PENZION "JULI" - DARJA SAVIČ

Ob Radoljni 89, Lovrenc na Pohorju, tel.: 062/675-140

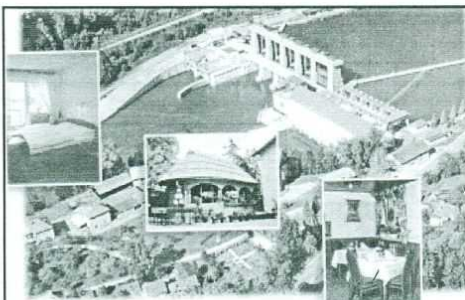
Nudimo penzione s prenočišči (12 ležišč)
in ostale gostinske usluge

Nudimo vse vrste jedi po naročilu.

Odpiralni čas:
vsak dan od 9. do 23. ure
petek in sobota od 9. do 2. ure zjutraj

Vsem našim gostom želimo vesele praznike
in srečno novo leto 2000

Gostišče HOJNIK

Jana Hojnik, s.p.

Janževa gora 28
2352 Selnica ob Dravi
tel.: +386 62 671 118

Gostom nudimo: prenočišča, kosila, malice, zaključene
skupine, lov, ribolov, turistično jahanje, veslanje.

*Vsem našim gostom želimo vesele praznike in srečno novo
leto 2000!*

RADA KOZIKAR
Gornji trg 40, Lovrenc na Pohorju
tel.: 062/675-450 (doma)

MOŠKO
IN ŽENSKO

FRIZERSTVO

**Vsem strankam želim vesele božične praznike in
srečno novo leto 2000.**

Mercator

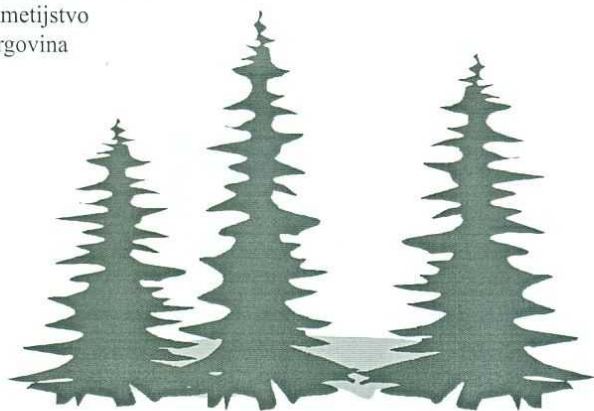
Mercator *najboljši sosed*

KMETIJSKA ZADRUGA

Lovrenc na Pohorju, z.o.o., Gornji trg 60
tel.: 062/675-122, 675-144

DEJAVNOST:

- odkup lesnih asortimentov
- kmetijstvo
- trgovina

Se priporočamo!

Vsem poslovnim partnerjem in sodelavcem želimo
vesele praznike in srečno novo leto 2000!

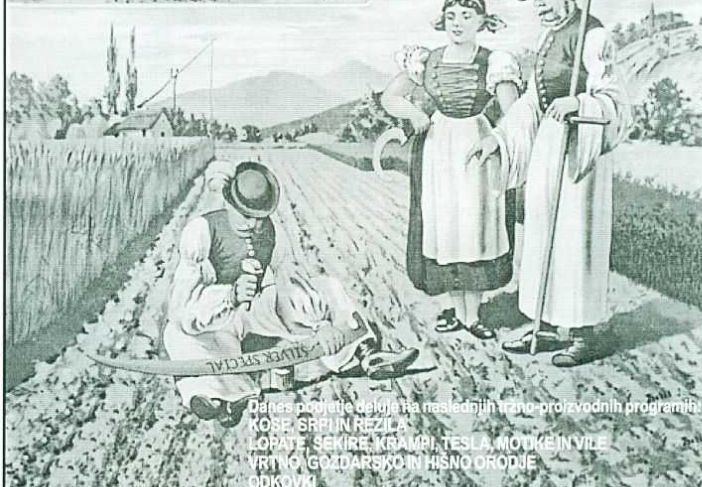

Tovarna kos in srpov

Lovrenc na Pohorju

1881

Danes ponujemo dolga in naslednjih vrsto proizvodnih programov:
KOSI, SRPI IN REZILA
LOPATE, SEKIRE, KRAMPI, TESLA, MOTIKE IN VILE
VRTNO, GOZDARSKO IN HIŠNO ORODJE
ODKOVNI

*Vsem poslovnim partnerjem in sodelavcem želimo
vesele praznike in srečno novo leto 2000!*

2000

JANUAR						
P	3	10	17	24	31	
T	4	11	18	25		
S	5	12	19	26		
Č	6	13	20	27		
P	7	14	21	28		
S	1	8	15	22	29	
N	2	9	16	23	30	

FEBRUAR						
	7	14	21	28		P
1	8	15	22	29		T
2	9	16	23			S
3	10	17	24			Č
4	11	18	25			P
5	12	19	26			S
6	13	20	27			N

MAREC						
P	6	13	20	27		
T	7	14	21	28		
S	1	8	15	22	29	
Č	2	9	16	23	30	
P	3	10	17	24	31	
S	4	11	18	25		
N	5	12	19	26		

APRIL						
	3	10	17	24		P
	4	11	18	25		T
	5	12	19	26		S
	6	13	20	27		Č
	7	14	21	28		P
1	8	15	22	29		S
2	9	16	23	30		N

MAJ						
P	1	8	15	22	29	
T	2	9	16	23	30	
S	3	10	17	24	31	
Č	4	11	18	25		
P	5	12	19	26		
S	6	13	20	27		
N	7	14	21	28		

JUNIJ						
	5	12	19	26		P
	6	13	20	27		T
	7	14	21	28		S
1	8	15	22	29		Č
2	9	16	23	30		P
3	10	17	24			S
4	11	18	25			N

JULIJ						
P	3	10	17	24	31	
T	4	11	18	25		
S	5	12	19	26		
Č	6	13	20	27		
P	7	14	21	28		
S	1	8	15	22	29	
N	2	9	16	23	30	

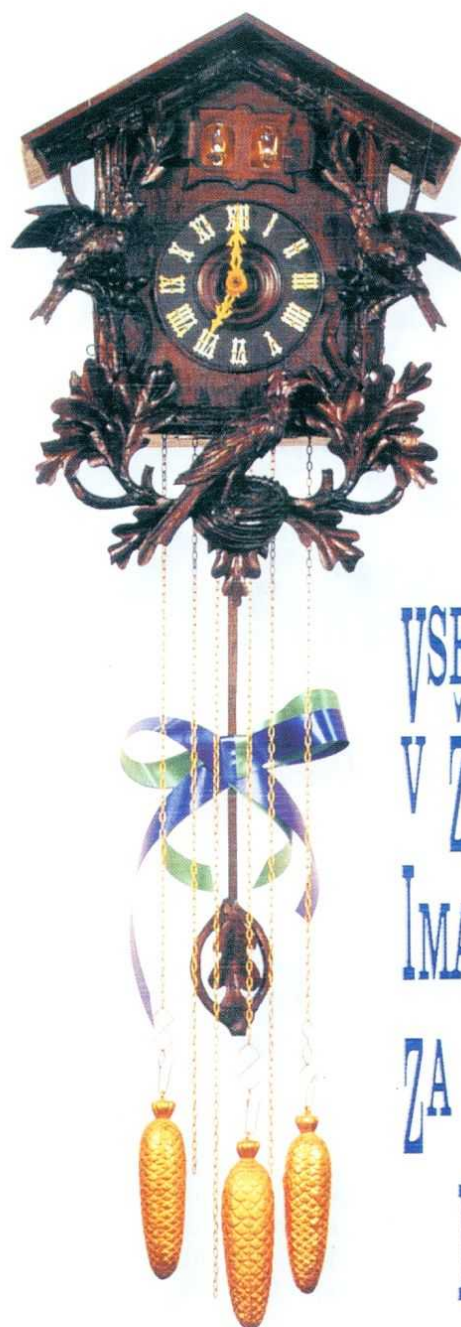
AVGUST						
	7	14	21	28		P
1	8	15	22	29		T
2	9	16	23	30		S
3	10	17	24	31		Č
4	11	18	25			P
5	12	19	26			S
6	13	20	27			N

SEPTEMBER						
P	4	11	18	25		
T	5	12	19	26		
S	6	13	20	27		
Č	7	14	21	28		
P	1	8	15	22	29	
S	2	9	16	23	30	
N	3	10	17	24		

OKTOBER						
	2	9	16	23	30	P
	3	10	17	24	31	T
	4	11	18	25		S
	5	12	19	26		Č
	6	13	20	27		P
	7	14	21	28		S
1	8	15	22	29		N

NOVEMBER						
P	6	13	20	27		
T	7	14	21	28		
S	1	8	15	22	29	
Č	2	9	16	23	30	
P	3	10	17	24		
S	4	11	18	25		
N	5	12	19	26		

DECEMBER						
	4	11	18	25		P
	5	12	19	26		T
	6	13	20	27		S
	7	14	21	28		Č
1	8	15	22	29		P
2	9	16	23	30		S
3	10	17	24	31		N

VSE
V ŽIVLJENJU
IMA SVOJ ČAS.
ZA VSAK ČAS
IMATE NAS.

ZM d.d.
ZAVAROVALNICA
MARIBOR

GLASILO LOVRENŠKI UPOKOJENEC IZDAJA:
DU Lovrenc na Pohorju, Urednik Jože Javornik in lektor Dušan Fornezz. Članica uredniškega odbora Lojzka Šumer. Založba: DU Lovrenc na Pohorju. Za založbo in pripravo za tisk Jože Javornik. Tisk: Dravska tiskarna Maribor. Naklada: 500 izvodov, december 1999.